

God blijft trouw

Het grote verschil tussen de Bijbel en de Koran is dat de Bijbel niet uit de hemel is gevallen. Het is de eeuwen door ontstaan in een historisch proces van overlevering, verkondiging en verzameling. De Bijbel is het boek van de ene grote geschiedenis van God met Zijn volk.

Tekst: dr. R.W. de Koeijer

De derde leessleutel betekent dat we de Bijbel historisch moeten lezen: als een getuigenis van Gods heil in de geschiedenis. Historisch betekent niet dat allerlei gebeurtenissen, feiten, namen en jaartallen het belangrijkste zijn. Het Woord vertelt de eigen geschiedenis van de Heere met Israël, de heidenvolken en met de gelovigen. Het is een bewogen liefdesgeschiedenis met allerlei hoogten en diepten, van trouw en ontrouw, van oordeel en van verlossing, van belofte en vervulling. Deze geschiedenis vertelt steeds duidelijker wie wij mensen zijn. Steeds duidelijker laat ze vooral zien wie de HEERE is.

Werkverbond

Het begin van de bijbelse geschiedenis – de schepping van Adam en Eva – verkondigt ons twee dingen. Ten eerste dat God ervoor kiest om niet alleen te blijven. Hij wil samen met Zijn schepping zijn en vooral met de mens. We lezen van het wonder dat God de mens in Zijn unieke liefdesgemeenschap wil laten delen. Daarbinnen krijgt Adam de opdracht om als Gods beelddrager de schepping te bebouwen en te bewaren. Ten tweede laat de historische zondeval zien dat de mensheid bij God vandaan gaat. Een gebeurtenis met diepingrijpende gevolgen voor Adam en voor ons allen. Tegelijk ontdekken we juist in Genesis 3 dat Gods ons mensen niet loslaat maar opzoekt: ‘Adam, waar bent u?’ (Gen.3:9) Deze opzoeken-de liefde zet de toon voor de rest van de Bijbel, met name als we de verbondsgeschiedenis langslopen. Gods verbondsgeschiedenis is een belangrijke rode draad door de hele Schrift. Verbond is dus een belangrijke term om de Bijbel als eigensoortig geschiedenisboek te begrijpen. We kunnen de relatie tussen God en Adam als een werkverbond uitleggen, zoals in de gereformeerde traditie is gebeurd. Welke term we ook gebruiken, binnen een unieke relatie wordt Adam als vertegenwoordiger van de mensheid genoemd om de Heere God gehoorzaam te dienen.

Trouwe dienst zou hem toegang geven tot de boom des levens, maar door de zondeval loopt het anders.

Regenboog

Het wonder is dat de Heere God Zijn schepping niet loslaat – ook niet in de zondvloed – maar Zijn trouw laat zien in het verbond met Noach. Terwijl de mensheid na de zondeval helemaal niet is veranderd, belooft God toch dat de aarde niet meer door het water zal vergaan. Zijn trouw aan Zijn schepping wordt zichtbaar in het opvallende teken van de regenboog.

Gods verbond met Noach is te omschrijven als een werkvloer waarop God door de eeuwen heen Zijn heilsplan uitvoert. Zolang de schepping bestaat, zal Hij zorgen voor de vervulling van Zijn beloften. In dat licht komt er binnen de mensheid een toespitsing: God roept Abraham en in de aartsvader het ene volk Israël. Tegelijk komt de hele wereld in beeld, want via Abraham en Israël zal de Heere heil aan de volken geven (Gen.12:3).

Een verdere toespitsing is het Sinaïverbond, dat helemaal op Israël is gericht en een tijdelijk karakter heeft. Binnen dat verbond nemen de offers een belangrijke plaats in, zodat God via verzoening met Zijn volk kan omgaan. Verlossing vindt ook plaats via de koning en daarom treffen we een afzonderlijk verbond aan met David (2 Sam.7). Omdat het verbond van de Sinaï niet goed functioneert, belooft de HEERE een nieuw verbond. Als Jezus Christus komt, zal er een nieuwe en blijvende relatie tussen de HEERE en Zijn volk tot stand komen. Dat is hét bewijs van Zijn opzoekende liefde.

Vluchteling

Ik heb de bijbelse verbondsgeschiedenis in enkele trekken getekend om iets van Gods trouwe liefde of liefdevolle trouw te laten zien. Het Oude Testament geeft op zoveel plaatsen aan dat de omgang van God met Zijn volk alle trekken heeft van een liefdesgeschiedenis. Een geschiedenis met allerlei bochten en kronkels. Waarom gaat het zo? Is het niet om te laten zien wat er in Israël aan zonde en ongehoorzaamheid schuilt? Is het niet om elke bijbellezer te confronteren met de ernst van zonde en schuld? In mijn vorige gemeente ontmoette ik een vluchteling uit Syrië. Hij vond het Oude Testament erg belangrijk, want na het lezen ervan begreep hij waarom Jezus Christus in de wereld moest komen. Inderdaad: om zondaars zalig te maken. Nog een keer

Gods verbond met Noach is als een werkvloer waarop God door de eeuwen heen Zijn heilsplan uitvoert.

Zes leesregels

1. Lees de Bijbel als een betrouwbaar boek
2. Neem het gezag van de Bijbel aan
3. **Lees de Bijbel als een historisch getuigenis**
4. Lees de Bijbel als het getuigenis van Jezus Christus
5. Let op wat blijft en op wat voorbijgaat
6. Lees de Bijbel als geestelijk voedsel waarvan je leeft

de vraag: waarom een geschiedenis met zoveel bochten en kronkels? Om vooral te laten zien wie de HEERE is. De eeuwenlange liefdesgeschiedenis verkondigt dat God de zonde hoog opneemt en straft. Hij is rechtvaardig.

Voorals blijkt dat Hij trouw blijft aan Zijn belofte. Hierachter staat Zijn karakter, zoals na de zonde met het gouden kalf helder wordt. Op de berg hoort Mozes dat de HEERE 'barmhartig en genadig is, geduldig en groot van goedertierenheid' (Ex.34:6). De trouw die wij elkaar beloven, is vaak kwetsbaar en zwak. Er hoeft niet zoveel te gebeuren of we houden het niet meer vol. Laten we des te meer letten op wie de HEERE is en hoe trouw Hij is aan Zijn belofte.

Zoetsappigheid

We zien deze rode draad helder bij de profeten. Met name bij Hosea krijgen we het karakter van de lief-

desgeschiedenis tussen God en Zijn volk goed in beeld. Kronkels en bochten laten zien dat het regelmatig erom spant. Hosea kondigt het oordeel van God aan over de afgoderij van Israël. De HEERE is de jaloerse Man van Zijn volk, Die niet kan verdragen dat er afgoden in het spel zijn. Gods liefde is dus geen zoetsappigheid die alles laat lopen en de zonde niet serieus neemt. Het oordeel van de ballingschap via vijandige volken is zwaar en doet Israël schudden. Wat straft God de zonde streng.

Deze notie komen we bij alle profeten tegen. En toch: ondanks de vele dreigende woorden schrijft God Zijn volk niet af. Hosea verkondigt dat God trouw blijft aan Israël en dwars door de ballingschap heen een nieuwe toekomst geeft. Dit betekent niet alleen bevrijding uit de gevangenschap, maar ook vergeving en geestelijke vernieuwing, zoals het laatste hoofdstuk in beelden van genezing en dauw tekent (14:5-6). »

Keerzijde

De belangrijkste stap in Gods liefdesgeschiedenis met Zijn volk is het nieuwe verbond. Dit wordt aangekondigd in bijvoorbeeld Jeremia 31 en Ezechiël 36. Gods trouw aan Zijn belofte houdt in dat Hij een nieuwe relatie met Zijn volk tot stand zal brengen door het verlossingswerk van de Heere Jezus Christus. Het nieuwe van dit verbond is dat Christus' werk de vaste, eeuwige basis is van vergeving en vernieuwing. Het is niet meer beperkt tot Israël maar breidt zich uit tot de volken, zoals het boek Handelingen en de brieven van het Nieuwe Testament duidelijk maken. Daarvoor komt de Heilige Geest. Hij zorgt ervoor dat allen die met Christus zijn verbonden, delen in de zegeningen van het nieuwe verbond.

De rode historische lijn in de Bijbel is dus dat het verbond met Abraham wordt vervuld in het nieuwe verbond, dat rust in het verlossingswerk van de Heere Jezus Christus. Daardoor is er nu al daadwerkelijk vergeving en vernieuwing, terwijl het volmaakte heil zal doorbreken bij Jezus' wederkomst. Er is wel een keerzijde: wie aan Hem voorbijgaat, valt buiten het heil en komt om. Daarom roept het Evangelie op tot geloof en bekering.

Laten we de bedoeling van de lange bijbelse verbondsgeschiedenis op ons inwerken, dan ontdek je twee dingen steeds helderder. In het laatste boek Openbaring zie je sterker dan in het eerste boek

Genesis wie wij als mensen zijn geworden. De Bijbel vertelt aangrijpend eerlijk veel donkere dingen over ons. We zijn zondaars. Tegelijk laat de Schrift steeds duidelijker zien wie de Schepper van hemel en aarde, de God van Israël, is. Vergelijk het met de opgaande zon die steeds hoger aan de hemel komt te staan. In het Nieuwe Testament breekt Zijn liefde in de komst van de Zoon en de Heilige Geest Zijn liefde sterker door. Hij wil met zondige mensen omgaan en zelfs in hen wonen. Hoe is het mogelijk? Mozes hoorde het geheim al toen hij samen met de HEERE op de berg was: Gods karakter (Ex.34:6-7).

God heeft Zijn schepping niet losgelaten

Middelpunt

De derde leessleutel wijst ons er dus op dat het belangrijk is om de Bijbel als boek van Gods geschiedenis te lezen. Daarin ontdek je het wonder van Zijn trouw: Hij heeft Zijn schepping niet losgelaten. Zo sterk is Zijn liefde dat Hij straks voor eeuwig met al de Zijnen zal wonen in een nieuwe schepping. Dan zal de bewogen liefdesgeschiedenis tot voltooiing en tot volheid komen. Alleen dankzij het werk van Christus. Hij is dan ook het stralende Middelpunt van de Bijbel. ■

Dr. R.W. de Koeijer is predikant van de hervormde gemeente te Waddinxveen en lid van het hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond.

Avondmaalswijnen Druivensap

en een groot assortiment producten uit Israël:

Kandelaren en kaarsen

Huidverzorging

Cadeaus

Sieraden

Voedsel

Boeken

www.israelwinkel.nl | Henri Nouwenstraat 34, Nijkerk

Israel
Producten
Centrum